

CRABUL COLIN GĂSEȘTE O COMOARĂ

TUULA PERE • ROKSOLANA PANCHYSHYN

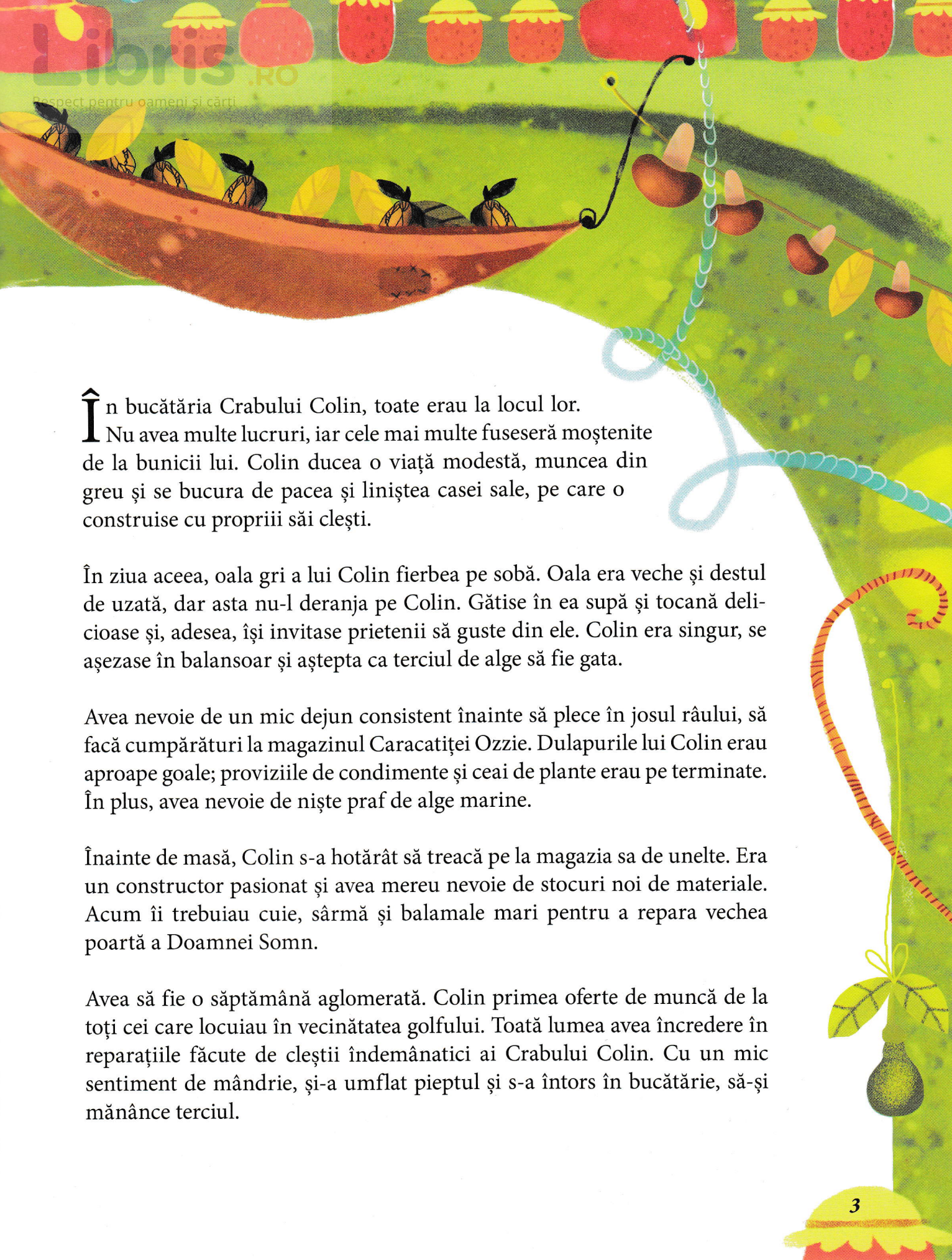
Traducere de *Luminița Olteanu*

Editura Nomina

Respect pentru oameni și cărți

În bucătăria Crabului Colin, toate erau la locul lor. Nu avea multe lucruri, iar cele mai multe fuseseră moștenite de la bunicii lui. Colin ducea o viață modestă, muncea din greu și se bucura de pacea și liniștea casei sale, pe care o construise cu propriii săi clești.

În ziua aceea, oala gri a lui Colin fierbea pe sobă. Oala era veche și destul de uzată, dar asta nu-l deranja pe Colin. Gătise în ea supă și tocană delicioase și, adesea, își invitase prietenii să guste din ele. Colin era singur, se așezase în balansoar și aștepta ca terciul de alge să fie gata.

Avea nevoie de un mic dejun consistent înainte să plece în josul râului, să facă cumpărături la magazinul Caracatiței Ozzie. Dulapurile lui Colin erau aproape goale; proviziile de condimente și ceai de plante erau pe terminate. În plus, avea nevoie de niște praf de alge marine.

Înainte de masă, Colin s-a hotărât să treacă pe la magazia sa de unelte. Era un constructor pasionat și avea mereu nevoie de stocuri noi de materiale. Acum îi trebuiau cuie, sârmă și balamale mari pentru a repara vechea poartă a Doamnei Somn.

Avea să fie o săptămână aglomerată. Colin primea oferte de muncă de la toți cei care locuiau în vecinătatea golfului. Toată lumea avea încredere în reparațiile făcute de cleștii îndemânatici ai Crabului Colin. Cu un mic sentiment de mândrie, și-a umflat pieptul și s-a întors în bucătărie, să-și mănânce terciul.

Magazinul lui Ozzie nu era departe, dar lui Colin îi lua mult timp să ajungă acolo. Pe drum, cu trăsurica încă goală, se oprea să stea de vorbă cu prietenii lui și se oferea să-i conducă la cumpărături pe cei care aveau nevoie de un mijloc de transport. Cu trăsurica plină, drumul de întoarcere dura chiar mai mult. Trebuia să meargă împotriva curentului.

Ca întotdeauna, înainte de a porni la drum, s-a întors și a privit în urmă. *Ce casă frumoasă am*, și-a spus mulțumit.

Construise cu mâna lui fiecare cameră, fereastră și treaptă. Apartamentul modest de la subsol se transformase, încetul cu încetul, într-un cămin spațios, aflat pe malul râului. Colin stătea deseori pe acoperiș și admira Luna argintie ce se oglindea în apele golfului.

Este cu adevărat o casă minunată! s-a gândit Colin, în timp ce închidea cu grijă poarta în urma lui.

Colin și-a luat trăsurica și a repetat în gând lista de cumpărături. Curentul era liniștit și călătoria în josul râului era plăcută.

Magazinul lui Ozzie nu era departe, dar lui Colin îi lua mult timp să ajungă acolo. Pe drum, cu trăsurica încă goală, se oprea să stea de vorbă cu prietenii lui și se oferea să-i conducă la cumpărături pe cei care aveau nevoie de un mijloc de transport. Cu trăsurica plină, drumul de întoarcere dura chiar mai mult. Trebuia să meargă împotriva curentului.

Ca întotdeauna, înainte de a porni la drum, s-a întors și a privit în urmă. *Ce casă frumoasă am*, și-a spus mulțumit.

Construise cu mâna lui fiecare cameră, fereastră și treaptă. Apartamentul modest de la subsol se transformase, încetul cu încetul, într-un cămin spațios, aflat pe malul râului. Colin stătea deseori pe acoperiș și admira Luna argintie ce se oglindea în apele golfului.

Este cu adevărat o casă minunată! s-a gândit Colin, în timp ce închidea cu grijă poarta în urma lui.

Colin și-a luat trăsurica și a repetat în gând lista de cumpărături. Curentul era liniștit și călătoria în josul râului era plăcută.

